

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2017. június 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. február 15. napján kelt 3.B.192/2016/17. számú ítéletét *megváltoztatja*.

**I.r. vádlott** 38 rb hivatali visszaélés büntettként értékelt cselekménye 5 rb - ebből 4 rb folytatólagosan elkövetett - hivatali visszaélés büntettként (Btk. 305.§ a/ pont),

**II.r. vádlott** terhére megállapított 23 rb hivatali visszaélés büntette 9 rb - ebből 2 rb folytatólagosan elkövetett - hivatali visszaélés büntettként (Btk. 305.§ a/ pont),

**IX.r. vádlott** 6 rb felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettként értékelt cselekménye felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettként (Btk. 305.§ a/ pont) minősül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r. és IX.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy az ítéleti rendelkezés részének tekinti a kihirdetett határozat bűnügyi költségre vonatkozó azon rendelkezését, hogy a bíróság kötelezi **I.r., IV.r., V.r., VIII.r., IX.r., X.r. és XVI.r. vádlottakat** fejenként 40.000 (negyvenezer) Ft, **VI.r. és XIV.r. vádlottakat** fejenként 50.800 (ötvenezer-nyolcszáz) Ft, **XII.r. és XV.r. vádlottakat** egyetemlegesen 60.000 (hatvanezer) Ft, **VII.r. és XI.r. vádlottakat** fejenként 46.750 (negyvenhatezer-hétszázötven) Ft, **XIII.r. vádlottat** 44.000 (negyvennégyezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az államnak.

Az iratokhoz csatolt CD lemez száma helyesen 4 (négy) db.

**II.r. vádlott** anyja neve helyesen: ..., lakóhelye: ....

A másodfokú eljárás során 17.340 (tizenhetezer-háromszáznegyven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből **I.r. és IV.r. vádlott** egyetemlegesen 9.740 (kilencezer-hétszáznegyven) Ft-ot, **IX.r. vádlott** 7.600 (hétezer-hatszáz) Ft-ot köteles megfizetni.

### **I n d o k o l á s**

A Tatabányai Törvényszék a 2017. február 10. és február 15. napjain megtartott nyilvános tárgyalások alapján utóbbi napon meghozott és kihirdetett, 3.B.192/2016/17. számú ítéletével bűnösnek mondta ki **I.r. vádlottat** 38 rb hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont), **II.r. vádlottat** 23 rb hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont), **III.r. vádlottat** hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont), **IV.r. vádlottat** hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont), valamint **IX.r. vádlottat** 6 rb felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont).

Ezért **I.r. vádlottat** halmazati büntetésként 200 napi tétel - napi tételenként 1.000 Ft - összesen 200.000 Ft, **II.r. vádlottat** halmazati büntetésként ugyancsak 200 napi tétel - napi tételenként 1.000 Ft - összesen 200.000 Ft, **III.r. vádlottat** 50 napi tétel - napi tételenként 2.000 Ft - összesen 100.000 Ft, **IV.r. vádlottat** ugyancsak 50 napi tétel - napi tételenként 2.000 Ft - összesen 100.000 Ft, míg **IX.r. vádlottat** halmazati büntetésként 100 napi tétel - napi tételenként 3.000 Ft - összesen 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, s valamennyi vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett.

A lefoglalások megszüntetése mellett részint kiadni rendelés, részint pedig az ügyiratok részeként történő kezelés elrendelése útján rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, és megállapította, hogy a nyomozás során felmerült bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete összesen 16 vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett, a törvényszék döntése azonban V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r. és XVI.r. vádlottak vonatkozásában az ítélet kihirdetésekor, 2017. február 15. napján jogerőre emelkedett.

A törvényszék ítélete ellen **I.r. vádlott** és védője enyhítésért és a foglalkozástól eltiltás mellőzéséért, **II.r. vádlott** és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, intézkedés alkalmazása és a foglalkozástól eltiltás mellőzése érdekében, **III.r. vádlott** s védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, intézkedés alkalmazása érdekében, **IV.r. vádlott** és védője enyhítésért, intézkedés alkalmazása végett, **IX.r. vádlott** és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.111/2017/1-V. számú átiratában az ítéleti tényállás személyi, illetőleg történeti részét érintő kisebb jelentőségű kiegészítést és helyesbítést tartotta szükségesnek, egyébiránt a fellebbezésekkel érintett vádlottak bűnösségére vont elsőbírói következtetést okszerűnek ítélte, álláspontja szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

A bűncselekmények minősítésével összefüggésben érvelése szerint az I.r. és II.r. vádlottak esetében a terhükre rótt cselekmény bűnkapcsolatonként rendbeliek, és azon belül folytatólagosak, mint ahogy IX.r. vádlott esetében is folytatólagosak.

A kiszabott büntetéseket inkább enyhének értékelte, a bűnjelekről szóló rendelkezések korrekcióját tartotta szükségesnek, és egyúttal indítványozta a vádlottakat a tárgyalás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés meghozatalát és az ítélet kiadmányainak ezzel történő kiegészítését.

A fellebbviteli főügyészségi indítvány tehát a fentebb jelzett vonatkozásokban a törvényszék ítéletének a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatására, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője arra mutatott rá, hogy jóllehet az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le, azokat az ítéletében megsértette, és ezzel összefüggésben az ügyészi álláspont

részletezte az elsőbírói jogszabálysértő tevékenység lényegét, összességében megengedhetetlennek ítélve a törvényszéknek a határozat kiadmányok javításával kapcsolatos eljárását.

Fenntartotta arra vonatkozó álláspontját, miszerint az irányadó ítéleti tényállás - a megalapozottsága mellett - kisebb mértékben helyesbítésre és kiegészítésre szorul.

Az elsőbírói minősítés, jogi indokolás, büntetéskiszabás és középérték alkalmazás tekintetében is maradéktalanul fenntartott az írásbeli átiratában foglaltakat.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az I.r. és IV.r. vádlottak védelmét ellátó védő fenntartotta a fellebbezésekbe foglaltakat.

I.r. terhelt tekintetében előadta, hogy a minősítéssel összefüggésben a bűnkapcsolatonkénti rendbeliséggel és a folytatólagos elkövetésre vonatkozó ügyészi állásponttal egyetért, mint ahogyan a fellebbviteli főügyészégi átirat megállapításainak és indítványainak túlnyomó részével is. Utóbbit pusztán a kiszabott büntetés enyhe voltával kapcsolatos ügyészi érvelést illetően nem osztotta. Hangsúlyosan kívánta felhívni a figyelmet arra, hogy védenca a nyomozás során bűnösségének elismerésére is kiterjedő vallomást tett, előélete, életvezetése kifogástalan, az ügy miatt hosszabb ideje fel van függesztve a hivatalából, jelentősen csökkentett fizetést kap, emellett a családi körülményei is kedvezőtlenek, édesanyja és testvére daganatos betegségben szenved, neki kell a teljes család eltartásáról gondoskodnia. Szem előtt kell tartani azt is, hogy már hosszabb ideje dolgozott az okmányirodán, ez volt az első munkahelye, felsőfokú tanulmányait is ennek megfelelően végezte el.

IV.r. vádlott védelmével összefüggésben kifejtette, hogy védenca már 18 éve dolgozott ezen a munkahelyen, a hónapokig tartó lehallgatás vele szemben mindösszesen azzal az eredménnyel zárult, hogy egyetlen alkalommal tudták őt kifogásolható információ szolgáltatáson érni. A védői álláspont szerint valójában ez alkalommal sem történt jogilag tilalmazott információ kiáramlás, hiszen az érintett személy jogszerűen hozzájuthatott volna ezen adatokhoz pénzbeli ellenszolgáltatás, térítés fejében.

A védelmi érvelés mindkét terhelt vonatkozásában eltúlzottnak ítélte a kiszabott büntetéseket, a fennálló körülmények mellett olyan mértékűnek, amelyek a közfelfogással is ellentétesek és indokolatlanok.

Fenntartva az elsőfokú eljárás során tett kapcsolatos indítványokat, a védelmi indítvány az elsőfokú ítélet megváltoztatására, mindkét érintett terhelttel szemben intézkedés alkalmazására irányult.

A másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a II.r. és III.r. vádlott védője maradéktalanul fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédét, amelyet nem kívánt megismételni.

Csatlakozva az I.r. és IV.r. vádlottak védője által elmondottakhoz, kiemelte, hogy azok az információk, amelyeket védencai nem megfelelően, telefonon keresztül szolgáltatottak ki a hozzájuk forduló kérelmezőknek, egyébiránt nyilvánosnak minősültek, azaz amennyiben az ügyfelek személyesen bementek volna, azokhoz akadálytalanul hozzájuthattak volna. Erre a tényre figyelemmel nem állapítható meg védencai részéről bűncselekmény elkövetése.

Az elsődlegesen felmentést célzó indítványának ítéltábla általi elutasítása esetére a kiszabott büntetések enyhítését kérte, és egyúttal védenceivel szemben intézkedések alkalmazására tett indítványt.

Álláspontja szerint az ítéleti rendelkezések belső arányosságára vonatkozó követelménynek sem felel meg az, hogy II.r. vádlottal szemben 23 rb bűncselekményért 200.000 Ft pénzbüntetés, III.r. vádlottal szemben 1 rb bűncselekmény miatt 100.000 Ft pénzbüntetés került kiszabásra. Hangsúlyozta, hogy az ügyben érintett terhelteket az évek során olyan szinten hurcolták meg, hogy évek óta csak filléres jövedelemmel rendelkeznek, az életük ennek következtében jelentősen és indokolatlanul elnehezült.

Fentiekre figyelemmel a kiszabott pénzbüntetések mérséklését, illetőleg intézkedés alkalmazását kérte.

A fellebbviteli nyilvános ülésen tartott perbeszédében IX.r. vádlott védője ugyancsak fenntartotta az általa az elsőfokú tárgyalási szakban képviselt álláspontot, illetőleg az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését. Figyelemmel arra, hogy az alapcselekmények sem minősülnek jelentős súlyúnak, a védencével kapcsolatban megállapított felbujtás maga is rendkívül enyhe cselekmény.

A más bűncselekményre történő rábírása sokféleképpen történhet, pénzátadással, anyagi előny ígéretével, ajándék felajánlásával, bármiféle előny kecsegtetésével. Minél erősebbek a ráhatást érvényesítő érvek, annál nagyobb a valószínűsége, hogy a később bűncselekményt elkövető a felbujtás hatására megvalósítja a bűncselekményt. Jelen ügyben azonban csak egy nagyon gyenge kísérlet történt ez irányban, az ügyfelek semmiféle előnyt, pénzt, ajándékot nem ígértek, a védenccé nem adott át ilyet a későbbi tettesnek, pusztán megkérte egy szívességre. Akihez pedig szívességért fordulnak, annak tudnia kellett volna azt, hogy ezt nem lehet teljesíteni, lezárhatta volna az ügyet azzal, hogy elhárítja a hozzáintézet kérést. Ezt nem tette meg, így lett a szívességgérésből bűncselekmény. Utóbbiakra figyelemmel a védelmi indítvány a büntetés enyhítésére irányult, mert a védenccé terhére rótt bűncselekmény súlyához képest eltúlzott mértékű az alkalmazott arányú pénzbüntetés kiszabása.

Az utolsó szó jogán tett felszólalásokban a terheltek csatlakoztak a védőik által előadottakhoz, azt kiegészíteni vagy egyéb nyilatkozatot tenni nem kívántak.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezésekre, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., III.r., IV.r. és IX.r. terheltek vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált. A Be. 349.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem képezték a másodfokú felülbírálat tárgyát az V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r. és XVI.r. vádlottakkal kapcsolatos, időközben jogerőre emelkedett ítéleti rendelkezések.

A felülvizsgálat során az ítélet tábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy megalapozottsági hibát, amely akadályát képezte volna az érdemi másodfokú felülbírálatnak. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, ugyanakkor az ítélete írásba foglalásakor megsértette a kapcsolatos perrendi szabályokat.

Az ún. kis ítélet és az írásba foglalt, részletes indokolással ellátott ítélet rendelkező része egymástól eltérő, miután az utóbbi nem tartalmaz rendelkezést a tárgyalási szakban felmerült bűnügyi költség viselésével összefüggésben.

Helytálló az a fellebbviteli főügyészségi álláspont, hogy egyébiránt az ún. kis ítélet után lefűzött és ügykezelési utasításokkal ellátott ítéletkiadmány is eltér a kis ítélettől és az utóbb sokszorosított ítéletkiadmányoktól is.

Az ún. kis ítélet és a sokszorosított ítéletkiadmányok tartalmilag megegyeznek, kivéve a bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezést, amelyet utóbbiak sem tartalmaznak.

A törvényszék ugyan utólag megküldte az ügyészségnek, védőknek, vádlottaknak az elsőfokú ügyészi indítványra külön végzéssel kijavított, és a kihirdetett ítéletnek megfelelő ítéletkiadmányt, összességében azonban a fentiekkel kapcsolatos eljárási módja megengedhetetlen, súlyosan sérti az erre vonatkozó perrendi szabályokat. Mindazonáltal értelemszerűen a fenti rendellenességek nem valósítottak meg olyan eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az ügy érdemére, az eljárás lefolytatására, azon belül a büntetőjogi főkérdések mikénti eldöntésére.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott büntetőeljárás során tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a megalapozott tényállás megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Foglalkozott azokkal az adatokkal és körülményekkel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében az érdemi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkoztak. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből megfelelően kiolvasható, hogy konkrétan mire alapozta az adott ítéleti tényállást, illetőleg azok egyes részeit.

Megfelelően rögzítette, elemezte és értékelte az adott körben rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat, amelyek gerincét az I-IV.r. vádlottak és a IX.r. vádlott védekezése, ténybeli beismerő vallomásaik tartalma, az eljárás során kihallgatott tanúk előadásai, a titkos nyomozás eredménye, a lehallgatott telefonbeszélgetések adatai, a közhiteles járműnyilvántartás bizonyítási anyagrészévé tett tényei, a kormányhivatal által megküldött háttéranyag részletei, a terheltek kapcsolatait felderítő, titkos megfigyeléséről készített rendőri jelentés adatai, a rendelkezésre álló hangfelvételek anyaga, az I-IV.r. vádlottak mobiltelefon készülékeinek adattartalma, a híváslisták és a kifényképezett szöveges üzenetek, a munkaköri leírások, továbbá a Nemzetvédelmi Szakszolgálat feljelentésének adatai, az elfogott közleményekről rögzített kivonatok képezték. A ténymegállapító tevékenysége körében a törvényszék mindezeket megfelelően részletezte, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen, egymásra is tekintettel értékelte, gondolatmenete logikus, érvei meggyőzőek, azzal az ítélet táblával is egyetértett.

Az ítéleti tényállás lényegi elemeivel összefüggésben az első fokon eljáró bíróság részletesen értékelte I-IV.r. vádlottak védekezését, azokat a szükséges vonatkozásokban megfelelően vetette össze a IX.r. vádlott előadásainak tartalmával.

Fentiek mellett a törvényszék megfelelő körben tett eleget a tanúkihallgatási kötelezettségének, számba véve és kellően mérlegelve valamennyi rendelkezésre álló okirati bizonyítékot is.

Megállapítható, hogy a bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként az elsőfokú bíróság a felvett bizonyítékok mindegyikének alapos vizsgálata s azok egyenként és összességében történő értékelése alapján helyénvaló következtetést vont arra nézve, hogy a fentebb már részletezettek szerint a büntetőeljárás során beszerzett egyéb hitelt érdemlő bizonyítékok egyaránt a terhelti ténybeli beismeréseket támasztották alá, és nem tévedett akkor sem, amikor a társadalom veszélyesség hiányára alapított vádlotti védekezéseket elvetette.

A bizonyítékok értékelése során a törvényszék helytállóan tulajdonított jelentőséget elsősorban a titkos nyomozás eredményének, ezen túlmenően a terheltek munkaköri leírásai rendelkezéseinek, a híváslisták és kifényképezett szöveges üzenetek adatainak, valamint a titkos megfigyelésről készített rendőri jelentés tartalmának, és összességében is helytállóan mutatott rá, hogy az általa részletesen számba vett bizonyítékok miként támasztják alá minden kétséget kizáró jelleggel a terheltek bűncselekményt megvalósító magatartássorozatának feltárható előzményeit, konkrét körülményeit, módját és jellegét.

A logikai szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként első fokon megállapított tényállás alapvetően összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, így a felülbírálat során is irányadó volt, az az iratok tartalma alapján azonban az alábbiak tekintetében helyesbítésre és kiegészítésre szorul a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával:

Az elsőfokú ítélet II. személyi részéből az ítélet táblával mellőzi annak megállapítását, hogy II-III-IV.r. és IX.r. vádlottak egészségesek, hiszen nyilvánvalóan adott esetben csak az rögzítendő, hogyha a szóban forgó vádlott valamilyen betegségben szenved, amiként erre I.r. vádlott esetén szabályosan sor is került.

Az elsőfokú ítélet III. történeti rész (az ítélet 10. oldalának 3. bekezdése) részének tekintendő, hogy I-IV.r. vádlottak feladatellátásuk során kötelesek voltak a munkaköri leírásuknak is megfelelően eljárni.

Ugyanakkor az ítélet III. számú történeti részéből mellőzi az elsőfokú ítélet 10. oldalának 5., 6., 7., 8. bekezdésében, illetőleg 11. oldalának 1. és 2. bekezdésében foglaltakat, az I-IV.r. terheltek tevékenységét szabályozó jogszabályok irányadó rendelkezéseinek részletes ismertetése ugyanis nem tartozik a történeti tényállás kereteibe, mindezek a határozat jogi indokolásának szerves részét képezik.

A fentiek szerint mellőzött részek helyett az ítélet tábla az ítéleti tényállás részének tekinti azt a megállapítást, miszerint I-IV.r. vádlottak a szabálytalan adatszolgáltatással megsértették a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvényt (9.§ (1) bekezdés), a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényt (16.§ (1) bekezdés b/ pont, 21.§ a/ pont, 27.§), a közúti közlekedési nyilvántartásból teljesített adatszolgáltatás díjáról szóló 54/1999. (XII.25.) BM rendeletet, a közúti közlekedési nyilvántartás működéséről és az adatszolgáltatás rendjéről szóló 56/1999. (XII.28.) BM rendeletet (7.§ (1), (5) és (7) bekezdések, 11.§ (1) bekezdés) és a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet (100.§ (1) és (6) bekezdés), valamint a munkaköri leírásuk előírásait.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 11. oldalának 3. bekezdésében foglaltakat ugyancsak mellőzni rendelte, mert a hivatkozott rész szükségtelen ismétléseket foglal magában.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet rendelkezéseit az iratok tartalma alapján annyiban pontosítja, hogy **I.r. vádlott** vonatkozásában az ítéleti tényállás 25. pontjában az elkövetés napja és ideje 2014. december (15. 08.54 óra helyett) 17. 12.58 óra (jelentés, kivonat - nyomozati iratok 1. kötet 50., 138. oldal); 28. pontjában az elkövetés hónapja (november helyett) december; **II.r. vádlott** vonatkozásában az ítéleti tényállás 21. pontjában a ...forgalmi rendszámú személygépkocsi típusa ...(gépjármű nyilvántartás - nyomozati iratok 2. kötet 424. oldal); 22. pontjában a ...forgalmi rendszámú személygépkocsi típusa ...(gépjármű nyilvántartás - nyomozati iratok 2. kötet 438. oldal); **III.r. vádlott** vonatkozásában az elkövetés éve (2005 év helyett) 2015. év. Mindemellett az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 18. oldal 1. bekezdésében foglaltakat mellőzni rendelte, mert nem volt vád tárgyává téve az adott esemény.

Jóllehet az elsőfokú ítélet 11. oldalának 5. bekezdésében az elsőfokú bíróság általános jellegű megállapítást tett annyiban, hogy nem részletezte, miszerint az adott eseményen a vádlottak közül kik voltak jelen, másrészt az abban való részvétel valóban legfeljebb fegyelmi-etikai vétség megvalósítására alkalmas, a fentiek elsőbírói rögzítése az ügy pontosabb, differenciáltabb megítélését, az okmányirodai dolgozók és az autókereskedői alkalmazottak közötti kapcsolatrendszer mibenlétének feltárását is előmozdította, erre figyelemmel az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség ezzel összefüggő indítványának nem adott helyt, a vonatkozó részek mellőzését nem találta szükségesnek.

A fentiek szerinti helyesbítésekkel és pontosításokkal az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ilyen módon a másodfokon eljáró bíróság a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a helyesbített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A megalapozott tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést I.r., II.r., III.r., IV.r. és IX.r. terheltek bűnösségére, helytálló a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megnevezése, a cselekmények jogi minősítése azonban a büntető anyagi jog szabályainak csak részben megfelelő.

Az első fokon eljáró bíróság értelmezése szerint az ítélezési gyakorlat értelmében a külön ügyekben elkövetett kötelezettségszegések esetén az ügyek számához igazodó anyagi bűnhalmazat megállapításának van helye, ennél fogva a jelen ügyben az adatigénylésekkel érintett, lekérdezett járművek, rendszámok számának megfelelő bűnhalmazat megállapítására kellett sort keríteni, hiszen valamennyi adatigénylést külön ügyként kellett volna iktatni.

Ehhez képest a fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint a cselekmények törvényszék általi minősítése akként felel csak meg a büntető jogszabályoknak, hogy azok I.r. és II.r. vádlott esetében a fennálló bűnkapcsolatonként rendbeliek és azon belül folytatólagosak, mint ahogyan IX.r. vádlott esetében is folytatólagos. Utóbbi érvelést lényegében a terhelti védelem is osztotta a másodfokú eljárásban előadott felszólalásában foglaltak szerint.

Az ítélet tábla sem az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, sem a fellebbviteli főügyészség, illetőleg a védelem érvelésével nem értett egyet maradéktalanul.

A hivatali visszaélést megvalósító cselekmények rendbelisége ahhoz igazodik, hogy ugyanabban az ügyben szegje meg hivatali köteletségét a hivatalos személy jogtalan előny biztosítása vagy jogtalan hátrány okozása érdekében.

Abban az esetben, amikor a hivatalos személy ugyanabban az ügyben többször is megszegi a köteletségét, azonban magatartásának célja az, hogy ugyanannak a személynek szerezzen jogtalan előnyt vagy okozzon jogtalan hátrányt, a rész-cselekmények természetes egységet alkotnak. Amennyiben viszont különböző ügyekben szegi meg hivatali kötelezéseit a hivatalos személy, cselekményei halmazatot valósítanak meg akkor is, ha azt ugyanazon személy érdekében vagy sérelmére követi el, kivéve, amennyiben a folytatólagosság törvényi feltételei fennállnak.

Jelen ügyben pedig a folytatólagosság törvényi egységének jogszabályi kritériumai adottak, a konkrét bűncselekménytípus által sértett jogviszonyok sajátosságaira figyelemmel kizárólag annak vizsgálata szükséges, hogy a nyilvánvalóan ugyanazon részesi és tettesi rész-cselekmények elkövetésére egymás után, sorozatosan, egységes akarat elhatározással került-e sor. Márpedig a szándékegység és a rövid időközökben megvalósított azonos kötelezettségek sorozata aggálytalanul megállapítható, tévedett tehát az első fokon eljáró bíróság, amikor a vád tárgyává tett nagyszámú rész-cselekmények kapcsán az I.r., II.r. és IX.r. vádlottak cselekvőségével összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy azok halmazatként lennének értékelendők.

Fentiekre figyelemmel **I.r. vádlott** vonatkozásában 5 rb - ebből 4 rb folytatólagosan elkövetett (ítéleti tényállás 1., 4., 9., 11., 12., 17., 21., 34., 37.; 2., 3., 5., 23., 25., 26., 29., 32., 33.; 6., 7., 14., 18., 19., 28., 30., 31., 35., 38.; 8., 10., 13., 20., 22., 24., 27., 36.; valamint 15. és 16. pontjai) -; **II.r. vádlott** esetében 9 rb - ebből 2 rb folytatólagosan elkövetett (ítéleti tényállás 1., 2., 8., 10., 11., 12., 4., 6., 13., 14., 16., 18., 19., 20., 21., 23. pontjai, valamint a 3.; 5., 7., 9., 15., 17. és 22. pontjai) -; IX.r. vádlott esetében pedig 1 rb folytatólagosan, felbujtóként elkövetett (ítéleti tényállás 1., 2., 8., 10., 11., 12. pontjai) hivatali visszaélés büntette megállapításának van helye.

Utóbbiakra tekintettel a másodfokon eljáró bíróság a Be. 372.§ (1) bekezdése rendelkezései alkalmazásával a törvényszék fellebbezésekkel támadott ítéletét az érintett minősítések vonatkozásában megváltoztatta.

A büntetés kiszabásának felülbírálatának körében az ítélet tábla vizsgálta, hogy a kiszabott pénzbüntetések alkalmazására, illetőleg azok mértékének meghatározására a büntetés-kiszabási elvek megtartásával, a büntetési célok megvalósulására figyelemmel került-e sor. Ennek eredményeképpen arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú bíróság által helyesen feltárt, jelentős nyomatékú enyhítő körülményekre figyelemmel, amelyekkel szemben a súlyosító

körülmények nyomatéka óhatatlanul csekély hatású, az irányadó tételkereten belül a törvényszék megalapozottan állapította meg az alkalmazott pénzbüntetés mértékét, ennél enyhébb büntetés kiszabására az összes bűnösségi tényező együttes nyomatékára figyelemmel nem kerülhetett sor.

Ezzel kapcsolatosan helytálló az az ügyészi hivatkozás, miszerint a hivatali visszaélés büntette esetében az elsőfokú ítélet indokolásának ez irányú megállapításaival szemben a pénzbüntetés nem enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott, hanem a törvény általános érvényű rendelkezéseiből (Btk. 33.§ (4) bekezdés) következően lényegileg vagylagos büntetési nem.

A jelen ügy valamennyi körülményét figyelembe véve a terheltekkel szemben a büntetési célok eléréséhez összességében szükségesnek, egyúttal azonban elégségesnek is mutatkozott az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetési tartam, annak ellenére is, hogy az I.r., II.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában a bűnhalmazat mellett, illetőleg ahelyett további súlyosító körülményként értékelendő a folytatólagos elkövetés is.

A gépjármű nyilvántartás adatait az adatszolgáltatás rendjének megsértésével sorozatban kiadó I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a foglalkozástól eltiltás nem mellőzhető, az első fokon eljáró bíróság helyesen rótta nevezett vádlottak terhére azt, hogy foglalkozásuk szabályainak hosszú időn keresztül történő, rendszeres megszegésével valósították meg a terhükre megállapított hivatali visszaéléseket.

Egyebekben az elsőfokú ítélet további rendelkezéseit - amelyek törvényesek és megalapozottak - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során kihirdetett ügydöntő határozat tartalmának megfelelően a felülbírált ítéleti rendelkezés részének tekintette a kihirdetett határozat bűnügyi költségre vonatkozó azon rendelkezését, miszerint az elsőfokú bíróság a tárgyalási szakban felmerült bűnügyi költség viselésével összefüggésben kötelezte I.r., IV.r., V.r., VIII.r., IX.r., X.r. és XVI.r. vádlottakat fejenként 40.000 Ft, VI.r. és XIV.r. vádlottakat fejenként 50.800 Ft, XII.r. és XV.r. vádlottakat egyetemlegesen 60.000 Ft, VII.r. és XI.r. vádlottakat fejenként 46.750 Ft, míg XIII.r. vádlottat 44.000 Ft költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára; emellett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjeltek további sorsáról történő rendelkezés körében az iratok tartalmának megfelelően korrigálta az iratokhoz csatolt CD lemezek számának megjelölésében vétett elírást, azok száma helyesen 4 db.

Ezen túlmenően pontosította II.r. vádlott személyi adatait és a lakóhelyének megjelölését.

Az ítélet tábla a Be. 381.§ (1) bekezdés rendelkezései alapján állapította meg a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget, és egyúttal rendelkezett annak az egyes vádlottak által részben külön, részben egyetemlegesen történő viselése tárgyában is.

Győr, 2017. június 15.

Dr.Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.  
előadó bíró

.Vajda Edit sk.

bíró

### **Záradék:**

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2017. február 15. napján kelt 3.B.192/2016/17. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r., II.r., III.r., IV.r. és IX.r.** vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.



Győr, 2017. június 15.

.Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: